

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 30047

гр. София, 28.08.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 61 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ Н. СТОЙКОВА

като разгледа докладваното от МАРИЯ Н. СТОЙКОВА Гражданско дело № 20221110162834 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от „М. срещу „П. и „С., с която са предявени обективно и субективно съединени осъдителни икове с правно основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД и чл. 345, ал. 2 ТЗ за осъждане на ответниците да заплатят при условията на солидарна отговорност сумите, както следва: сумата от 1092,73 лв., представляваща заплатени от лизингодателя вместо лизингополучателя застрахователни премии по застраховка „Гражданска отговорност“, „Каско“ и данъци за процесния автомобил по чл. 14, чл. 16 и чл. 40 от договора; сумата от 1864,40 лв., представляваща неустойка за забава в плащането на дължимите лизинговите вноски по чл. 58 от договора, начислена за периода м.08.2020 г. – м.11.2020 г.; сумата от 5692,54 лв., представляваща неустойка за предсрочното прекратяване на договора поради вина на лизингополучателя по чл. 66 от договора, както и сумата от 6337,70 лв., представляваща неустойка за забава за връщане на лизинговата вещ по чл. 68 от договора за периода от 04.12.2020 г. до 20.05.2021 г., ведно със законната лихва върху сумите, считано от 18.11.2022 г. до окончателното им изплащане, както и за осъждане на ответника „П. да заплати на основание чл. 347, вр. чл. 236, ал. 2 ЗЗД, а в условията на евентуалност – на основание чл. 59 ЗЗД, сумата от 2614,01 лв., представляваща обезщетение за заплащане на застрахователни премии по застраховка „Гражданска отговорност“, „Каско“ и данъци за процесния автомобил, използван от „П. след прекратяване на Договора за отдаване на автомобили при условията на финансовообвързан лизинг с опция за прехвърляне правото на собственост от 09.07.2019 г., ведно със законната лихва, считано от 18.11.2022 г. до окончателното плащане.

Ищецът твърди, че на 09.07.2019 г. между „М. (лизингодател) и „П. (лизингополучател) е бил сключен Договор за отдаване на автомобили при условията на финансовообвързан лизинг с опция за прехвърляне на правото на собственост, като предмет на договора е бил лек автомобил марка „Ф.“, модел „М.“ с номер на шаси: 1FA6P8CF0K5154465, двигател № 5154465, ДК СВ9018НТ. Съгласно сключения договор

лизингополучателят е следвало да заплати начална вноса в размер на 8957,85 евро, както и 59 месечни вноски по 582,11 евро, дължими до 5-то число на текущия месец, като тяхната левова равностойност е посочена изрично в погасителния план. Твърди, че с тристранно споразумение от 02.08.2019 г. към сключения договор „С. е встъпил като страна в лизинговото правоотношение – солидарен длъжник на първоначалния лизингополучател. Твърди, че е изпълнил изцяло задължението си по договора, като е предал на лизингополучателя „П. лизинговия автомобил, за което страните са подписали приемо-предавателен протокол от 01.08.2019 г., в който е констатирано състоянието на автомобила, прието изцяло от страна на длъжника. Сочи, че считано от м. август 2020 г. лизингополучателят е преустановил заплащането на лизинговите вноски, поради което с уведомление с изх. № L22144/12.11.2020 г., съдържащо покана за плащане и изявление за разваляне на договора, лизингополучателят „П. е бил поканен да заплати дължимите такива за периода м. септември 2020 г. – м. октомври 2020 г., общо в размер на 2626,98 лв., но плащане не е последвало. Заявява, че съгласно чл. 14, чл. 16 и чл. 40 от договора лизингополучателят дължи заплащането и на застрахователните премии /„Гражданска отговорност“ и „Каско“/ и данъци на процесния автомобил, чиято стойност се равнява на сумата от общо 1092,73 лв., която лизингодателят е заплатил вместо него, поради което претендира същите. Поддържа, че съгласно чл. 58 от договора лизингополучателят дължи неустойка за забава в размер на 0,5 % от стойността на неплатената лизингова вноса, която се равнява на сумата от общо 1864,40 лв., начислена за периода от 06.08.2020 г. до 30.11.2020 г. Допълва, че съгласно чл. 66 от договора лизингодателят има право и на неустойка за прекратяване на договора по вина на лизингополучателя, чиято обща стойност се равнява на сумата от 5692,54 лв., която също претендира. Посочва, че съгласно чл. 68 от договора при предсрочното му прекратяване, лизингополучателят е длъжен в срок от 3 дни от датата на прекратяването да върне автомобила в най-близкото представителство на „М.. В случая лизинговият автомобил е бил върнат от представител на „П. с приемо-предавателен протокол на 20.05.2021 г., поради което претендира и неустойка по чл. 68 от договора в размер на 6337,70 лв. за периода от 04.12.2020 г. до 20.05.2021 г. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК не е постъпил отговор на исковата молба от „П. и „С..

По исковете по **чл. 79, ал. 1, пр.1 ЗЗД вр.чл. 345 ТЗ** в тежест на ищеца е да докаже сключването на договор за лизинг с посоченото съдържание и изпълнение на собственото си задължение по предаването на вещта, като за ответника е възникнало задължение за заплащане на уговорени суми, както и на разходи, свързани с ползване на вещта, а именно – разходи за заплащане на застрахователни премии и местен данък за автомобила.

По иска по **чл. 92, ал. 1 ЗЗД** в тежест на ищеца е да докаже валидно сключване на договор за лизинг с посоченото съдържание, в който са предвидени уговорки при неизпълнение на задължение на насрещната страна, за нея да възниква вземане за обезщетение-неустойки с посоченото съдържание и размери, и настъпването на предпоставките, пораждащи изискуемост на вземанията за неустойки в претендираните

размери.

По евентуалния иск по **чл. 59 ЗЗД** срещу „П. в тежест на ищеца е да докаже обогатяване на ответника без основание за сметка на ищеца, изразяващо се в спестяване на разходи за заплащането на застрахователните премии /„Гражданска отговорност“ и „Каско“/ и данъци на процесния автомобил, и размера му, както и наличието на връзка между обогатяването и обедняването – че ответникът е ползвал лизинговия автомобил след прекратяване на процесния договор.

По доказателствените искания:

Представените към исковата молба писмени доказателства са допустими и относими към предмета на доказване по делото и следва да се приемат.

Предвид липсата на отговор на исковата молба, съдът ще се произнесе по искането на ищеца за допускане на съдебно-счетоводна експертиза в първото по делото съдебно заседание, след изслушване становището на насрещната страна.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА на страните проект за доклад съобразно мотивната част на определението.

ПРИЕМА представените към исковата молба писмени доказателства.

ОТЛАГА произнасянето по искането на ищеца за допускане на съдебно-счетоводна експертиза до първото по делото открито съдебно заседание.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **14.11.2023 г. от 14:00 ч.**, за която дата и час да се призоват страните - с препис от определението.

НАПЪТВА страните към медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора, включително сключване на съдебна или извънсъдебна спогодба, като им **УКАЗВА**, че медиацията, като безплатна, доброволна и поверителна процедура за извънсъдебно решаване на спорове, приключва със споразумение, което се одобрява от съда и има силата на съдебна спогодба. За провеждане на процедурата страните следва да се обърнат към действащата при СРС Програма „Спогодби“, в Центъра за спогодби и медиация.

УКАЗВА на страните, че при приключване на делото със съдебна спогодба, същата има силата на влязло в сила решение, спорът ще се реши в по-кратки срокове, а и на основание чл. 78, ал. 9 ГПК половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, като разноските остават за страните, както са ги направили, ако не е уговорено друго.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 237 ГПК, когато ответникът признае иска,

по искане на ищеца съдът прекратява съдебното дирене и се произнася с решение съобразно признанието, както и че признанието на иска не може да бъде оттеглено.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 238 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска. Ако ищецът не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие, ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца. Неприсъственото решение не подлежи на обжалване.

УКАЗВА на страните, че ако неоснователно причинят отлагане на делото, понасят независимо от изхода му разноските за новото заседание и заплащат глоба на основание чл. 92а ГПК в размерите по чл. 91 от ГПК.

ДА СЕ ВРЪЧИ, на основание чл. 146, вр. чл. 140, ал. 3 ГПК, препис от настоящото определение на страните, ведно с проекта за доклад по делото, а на ищеца – и препис от отговора на исковата молба, като страните могат да вземат становище по доклада и дадените в него указания най-късно в първото по делото съдебно заседание.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____